

Poslednja obala "druge Srbije"

Beogradski Trg republike, dugo vremena, jo{ u doba opozicionog polo`aja Vuka Dra{kovi}a nazivan „Trgom slobode“, i dalje je upori{te otvorenog i glasnog gra|anskog protesta protiv rata i smrti. Poslednje, rekli bi pesimisti.

Tu se sredom protestuje protiv oru`ja smrti izme|u dveju zara}enih strana na Kosovu. Ranije, protestovalo se protiv primene sile i oru`ja u Hrvatskoj ili Bosni i Hercegovini. @ene u crnom, naravno. Tek tu i tamo pridru`i im se jo{ po neki simpatizer.

U punoj ti{ini, ~ak i bez nekih ve}ih gestova ili ozbiljnijih reakcija na sve ~e{-}e histeri~ne reakcije prolaznika, onih ~i-je su ko-nice pod nadle`no{u psihologije ili psihijatrije, a povremeno i po nekoga koga one smatraju policijskim provokatorima, @ene u crnom i danas, posle toliko godina protesta protiv ovda{njenog ludila, istrajavaju na javnom pokazivanu svog stava. Dr`e u rukama transparente, parole i antiratne znakove.] utke, odlu~no.

Beogra|ani retko bace pogled koji

izra`ava slaganje, a mnogo su upadljivije negativne reakcije: „Idite na Kosovo“, „Za{to to ne radite u Pri{tini?“, „A, gde je na transparentu Metohija?“, ili jednostavno „P. vam materina!“. Izuzetno su retki prolaznici koji }e direktno podr`ati ratnu avanturu, ali medijsko pranje mozga je, o~igledno, u-inilo svoje. Podr{ka „na{i-ma“ je manje-vi{e indirektna. Jedan mla-di militantni otac je ~ak prepro{le srede obu~avao svoje trogodi{nje dete, na Trgu, uz zbunjenu toleranciju `ena, kako se izlo`ena antiratna parola „sme{ta tamo gde treba“. U posudu za sme}e.

Ponekad je tu i policija, ponekad se i policajci – profesionalno – brinu za ovu slobodu protesta. Ponekad, iako im pa`-nja, ~ini se popu{ta, oni brinu i o sigurnosti ovih `ena u javnom protestu.

Jasno, re~ je o nekoliko desetina hra-brih i istrajnih `ena koje godinama ~uvaju ovda{nju savest i ~ast, ~ednost mo`da, pa i pred onim ljudima u zemlji i svetu koji su iz faze ga|enja nad balkanski kobnom glupo{u ve} poodavno pre{li u fazu aktivnog odbacivanja, zaborava. Digli ruke

i dalje smo na ulicama

ene za mir

ljudi. Vi{e to ne mogu ni da gledaju. Osim, po du`nosti.

Sad, valjda, nije ~udno {to se ni svim Beogra|anima ovakav protest, ili stav dela Beogra|anki ne dopada. Valjda im zbog toga i dobacuju ceo taj assortiman uvreda. Agresivnost prolaznika se, ne budite optimisti, tu ne iscrpljuje.

Pod firmom „~udno“ ~oveku koji je bar jednom ~uo za „Drugu Srbiju“ ostaje pitanje: gde li je ova nestala?

Vreme te~e, ljudi, pa i oni najvredniji, odlaze, ali neko je valjda jo{ `iv. I valj-

da nisu svi ba{ istovremeno na godi{njem odmoru. Jesu li se svi ba{ toliko umorili? Ako i jesu, ima li i „Druga Srbija“ pravo na zamor? Bilo kako bilo, na Trgu je ne-ma dovoljno, iako je sasvim izvesno da u Beogradu nisu samo @ene u crnom protivnici rata. Tu nedavno, pojavile su se bile i neke majke vojnika. Bljesnule, pa ne-stale. Progutale obe}anja, valjda. [ta to gutaju ostali?

Vukan Simonovi}

August '98

